

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 39 (1039) • Вівторок, 28 лютого 1995 року • Ціна договірня

ШАХТАРСЬКА ВИМОГА: ГРОШІ - НА ГОРА!

Шахти припинили відвантаження вугілля ковальським. Таке рішення прийняв міністр вугільної промисловості країни Віктор Подгашев у зв'язку з хронічною несплатою Міністерством промисловості України боргу підприємствам вугільної промисловості, про що повідомляє кореспондент «Інтерфаксу-Україна».

Борг споживачів вугілля підприємствам вугільної промисловості дорівнює 27 трильйонів карбованців, у тому числі ковальським заборгували вугільникам понад 4 трильйони карбованців.

Президент України на Буковині

У Чернівці з вороточасним робочим візитом прибув Президент України Леонід Кучма.

Президент України нагадав північну околицю Чернівця, де стаємо стіжкіе ліко. Високий гість познайомився з висококваліфікованими спеціалістами Національної Академії наук України, які працюють у Чернівці, вивчають причини і наслідки природного втратізму, шукають шляхи для припинення його дії.

Високий гість та особи, до його супроводжували, відважали об'єднання «Чернівецька», Інститут термодинаміки, провели навіду, на якій йшла мова про шляхи подолання наслідків стихійного лиха, а також про інші важливі питання, пов'язані з кодом економічної реформи, стабілізації виробництва, поліпшення життєвого рівня людей та їх соціального забезпечення.

Війна... після війни

Їх лишилося мало. У живих колішніх в'язнів концтаборів, жертв жорстоких медичних експериментів, так званих острайбайтерів, — сумні багатостраждальні очі. А до пережитих страждань нині додалися хвилювання — чн ж дочекаються колін-небузд обцяної грошової компенсації, що виділена нинішнім урядом Німеччини. Але з кожним днем зростає і кількість бажаних розподіляти її, доккола цього розгортаються гострі пристрасті.

Про конфлікт між претендентами на участь у визначенні, кому і скільки виділити німецьких марок, йдеться в матеріалі на 16-й стор.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чечія: відлуння подій

Піхотинці рвуться в бій

Морські піхотинці Чорноморського флоту вислідують готовність вирушити до Чечні, щоб «за законами бойового братерства замінити на передньому краї своїх товаришів по службі, замінити збитих із лава».

У надслідному зверненні до головнокомандувача ВМФ РФ Федікаса з Громова сказано: «Ми, офіцери, прапорщики, сержанти і матроси з'єднання морської піхоти ЧФ, не можемо лишатися байдужими до того, що відбувається у Чечні».

Представник прес-центру ЧФ в інтерв'ю «Інтерфаксу» відночас нагадав, що нині флот підпорядкований президенту РФ і Україні. Тому для прийняття позитивного рішення з цього питання потрібна згода Москви і Києва.

Завершення переговорів

У ході переговорів між делегаціями України і Молдови відбувся буми думками з широкого кола питань двостороннього співробітництва, що являють взаємний інтерес. Міністр закордонних справ України був прийнятий Президентом Молдови Мірчоє Снегуром, Головою парламенту Петром Дуніньським, Прем'єр-міністром Андрієм Сангеєм.

Сторони озаявили одна одну з внутрішньополітично та соціально-економічною ситуацією у своїх країнах, з кодом здійснення економічних реформ. За підписками переговорів міністри закордонних справ двох країн Геннадій Удовенко та Михайл Попов підписали ряд документів, у тому числі угоду між урядами про взаємне втручання питань, пов'язаних з діяльністю дипломатичних представництв. Підписано також два протоколи між МЗС України та МЗС Молдови про співробітництво в галузі інформації та про консультації. Крім того, сторони обмінялись ратифікаційними грамотами щодо ратифікації До-

говору про правову взаємодопомогу і правові відносини у цивільних та кримінальних справах, а також підписали відповідний протокол.

Крім того, парафоровано угоду про сприяння і взаємний захист інвестицій, обговорено проблеми, пов'язані з виведенням з Молдови 14-ї Гарії, що здійснюватиметься через територію України.

Поступитися кількома метрами...

Молдова має намір побудувати нафтовий термінал на березі Дунаю. Але для цього їй потрібна згода українського уряду про надання ділянки землі на території України. — повідомив міністр закордонних справ Молдови Михайл Попов на прес-конференції у Кишиневі. «Йдеться буквально про метри», — підкреслює він.

Молдовський міністр також повідомив, що цього тижня буде створено молдовську частину робочої комісії з делімітації та демаркації державного кордону між Україною та Молдовою.

За його словами, комісія розгляне, зокрема, проект угоди про співробітництво прикордонних областей України та Молдови.

Журналісти вчаться боротися за демократію

У вихідні представники українських мас-медіа підвищували свою кваліфікацію. Таку можливість їм надав Національний демократичний інститут, який організував семінар «Засоби масової інформації і політика у переходний період демократії в Україні».

Між сосами й безсими заміського сенаторів Пушана» журналісти активно опановували знання, дискутували, обмінювалися досвідом.

На семінарі порушувалися питання відносин між журналістами та урядовими структурами, проблеми законодавчої бази, що стосуються роботи преси, етики журналістів, пошуку джерел інформації.

(Закінчення на 14-й стор.)

На початку тижня

БЕРЕЗНЕВЕ
ТЕПЛО
ОМАНЛИВЕ

Нинішній тиждень відкрився весною. А, як відомо, весняна пора будить не лише внутрішні фізичні резерви людського організму, а й найважливіші очікування на диво, якщо не у власному житті, то в суспільному. Бажаючи здійснення чогось неймовірного такі сильні, то, дивись, гіпотетично справдістаються.

Отож, завтра перший березневий день, і оскільки, як цікавиться зовнішньополітичним життям України, чекатимуть повідомлень про офіційне рішення Президента Росії Б.Єльцина віднайти «інтерв'ю» у якійсь подвійній, поприраді, без чітких послань і через вставне слово «найвпроглядніше», що візит відбувається у другій декаді березня. Подейкують, якщо змалою вірити, то й насправді справді. Аби оглядачам було що коментувати, їм варто вірити у цей візит, навіть коли у ньому невпевнений російський алер.

Інакше, березень у зовнішньоекономічних планах має бути цікавим для громадян України. У Парижі планована нарада інвесторів нашої держави. Повідаються, що невдахом до Бразилії має відбутися делегація українських урядовців для обговорення деталей паризької зустрічі. Замість їм нагадають, та й собі теж, стару титинку приказку: березневе тепло оманливе.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

РАЗОМ, АЛЕ ОКРЕМО,
або Можливі варіанти?

Якщо уважно простежити за чотирьохкишк маршрутами поїздов українських політиків і урядовців різних рангів, то чітко виявляються геополітичні наміри нашої держави щодо країн СНД і ті, що колись входили в Союз. Причому цей інтерес проявляється по-окремі.

Нинішнє дослідження і непередбачуваного року містр закордонних справ Геннадій Удовченко, щойно призначений на цю посаду, а інтерв'ю «Гуз» одноозначно заявили про пріоритеті України: насамперед співробітництво та інтеграція з колишніми партнерами по Союзу і водночас поступове налагодження контактів політичних та економічних — з країнами Заходу, позбавляючи ілюзій типу «закордон нам допоможе».

Не помилюся, якщо скажу, що це чи не аперше за роки нашої незалежності знайомство політик, який чітко і неважко заявив про таку свою дотепер непопулярну в деяких урядовців позицію. І, як бачимо, саме ця позиція переросла у ранг державної.

Хоч вона не така вже й оригінальна, якщо звернути увагу на візити в країни СНД глав держав і урядів колишніх радянських республік.

Кажуть, що невідомо — добре це чи погано, якщо однокласа цих з'являється відразу в багатьох головах. Але очевидно інше: здатність, ми починаємо розуміти, що з країн економічної і політичної цієї війни, куди ми всі разом утратили певне неперодичність політичних рішень, — нам поодинокі не виборяться.

Отож, схематично, починаємо по-точці підставляти одне одному плече, хоч, зважаючи на ситуацію, кожний у своїй державі, оголошуємо або про окрему позицію чи аланський шлях, або про специфічні особливості. Тим часом усі чудово розуміємо, що без економічної інтеграції цих шляхів просто неможливі.

Світлана ЧАЛА, «Голос України» (із Кампаньє)

Примирення Кишинєва
й Бухареста, схоже, відбулося

ПЕРШИЙ офіційний візит румунського прем'єра до Молдови, який відбувся 20-21 лютого, завершився підписанням кількох міждержавних угод, переважно економічного характеру.

Головни мита ізступ, як словами Н. Векоро, промисловість перебіс економічних реформ у Молдові та збільшити взаємні поставки, в такому «супутні» напруженості, що виникли у відносинах дод держав.

Румунський подіє третє місце після Росії та України у зовнішній торгівлі Молдови. Але торік обсяг поставок зменшився майже на третину. Обидва прем'єри — Молдову й Румунію — зустріли, що вони не задовольні рівнем економічного співробіт-

ництва, і обидва активізували діяльність спільних молдавсько-румунських підприємств, яких нині понад 700. Поділимо оподаткування для них скасувати. Планують створення на молдавсько-румунському кордоні великих економічних зон.

На зустріч Президент Молдови М. Сегура з румунським прем'єром зачепили справу Ілліашу, заслуженого в Тирасполі і до стратегії за тероризм. Націоналістичні сили в Молдові та Румунії вважають його за національного героя. Молдовська влада вимагає надати йому для розслідування справи в Кишинєві. Президент Молдови закликав Прем'єр-міністра Румунії, що після надання Придністров'ю статусу автономії питання буде роз'яснене і вже цього року.

Візит Прем'єр-міністра Румунії до Кишинєва можна оцінити як чинник потен-

ційний у відносинах дод держав. Після приходу в Кишинєв до аланії Авранієвої демократичної партії, котрі звільна гасло приєднання Молдови до Румунії, відносини між Кишинєвом і Бухарестом скоріше нагадуватимуть холодний мир. Щоб відновити взаємну довіру, М. Сегура запропонував поглибити політичні контакти і провести ряд зустрічей на рівні правлячих партій.

Тим часом у Міністерстві закордонних справ Молдови вважають, що візит став можливим тому, що Румунія звільнила свою позицію і вже не дивиться на Молдову як на частину аланської території.

Попри деяке потепління у відносинах, діалог між Кишинєвом і Бухарестом не можна вважати терміновим. Міждержавна угода між Молдовою і Румунією дод підписання, хоч робота над нею триває.

Коментар

Доводиться пригадувати, перш ніж писати, нещодавно, втручання, на жаль, припинення, яке це було в кімні сім'ї під час візиту Президента України Леоніда Кучми до Президента Росії Бориса Єльцина, свідком чого стали мільйони телезглядачів.

Українські газети випустили тоді в Леоніда Кучму немало відважних стріл з приводу його відносин перед лицем свого російського колеги. А я післяпав до Президента: той сором їм авторів не тільки за власний гріх, а за величезний борг, що за нього ми не змогли розрахуватися нині і навряд чи зробимо це з найближчим майбутнім.

Тому я дозволив собі покуражитися наш кредитор, яких у світі більше немає: бо хто погортається постачати таку гігантську кількість енергоносіїв, як це робить Росія, практично в нескінченний борг?

Справда, Єльцин спробував згадати завдану пріксірність, сказавши в полоніні Федеральним збором: «Стратегічне завдання — зміщення позитивних зрушень, що наміталися у відносинах з Україною». Росія з розумінням ставилася до труднощів, які переживав братній український народ у становленні своєї держави, особливо в економічній сфері. Незважаючи на власні проблеми, ми готові підставити плече...»

Минув рік, він відходо до загодин. Людям, які звикли до повсти ми суспільства, здаючись немало відваги. І перш за все — у подоланні стереотипів, що вони нібито ведуть назза у Союз. А ще — опір людей, які на псадоборобі з «моделем та імперією» побудували аланську політичну кар'єру.

Весна, сподіваюся, принесе потепління не тільки в природі, а й у міждержавних відносинах, бо як би ми не намагалися відхристіти від нашої миналого, воно у нас було...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

Триполі

Бомбардування. З чийого боку?

Ліній може піддати бомбардуванню ізраїльські міста, якщо єврейська держава не припинить бомбардувати палестинські міста. Це рішення прийняв Лій Абдія аль-Амін. «Лінійський уряд вів на саба відповідальності і розпочав бомбардування єврейських міст, якщо ізраїль негатино не припинить агресію проти нашої країни», — сказав аль-Амін під час відданні міста Сaida на палді Лій.

Повітряні міністра мало містиється відданні на прēm-офм Ізраїлю і Іхакм Раїбм. І 13 містрам його побудує палестинський Лій миналого тижня. Це відданні характеризують місцеву пресою як підготовку авіакоммуністичних бойових дії Ізраїлю проти суверенної Лій.

Восени ді тривають

Еквідаторська сторона втратила з початку прикордонного конфлікту 25 чоловіків убитими і 62 — пораненими.

У базисному МЗС відбулася нарада представників Аргентини, Бразилії, США і Чилі — країн, які є гварантіями мирного договору 1942 року, що визначив кордон між Перу і Еквадором, і які були посередниками досвіду в розв'язанні у збройному прикордонному конфлікті, що тривав майже місяць. На цій зустрічі виступили спелучити у зв'язку з новими подіямими ізраїльським і надіє на відновлення клімату додні Гармолі між ними країнами.

Повноліній бойових дії на перуансько-еквадорському кордоні віддала можливість мирного врегулювання, заявила з цієї нагоди прēm-серексатр МЗС Бразилії Вера Міндау. Тому нову місію мають бути направлено в район конфлікту після остаточної припинення воно відповідно до бразильської декларації, наголосила вона.

Бонн

Фашизмові не місце у Німеччині

Містр внутрішніх справ ФРН Манфред Кантер видав розпорядження про заборону і розпуск неонацистської «Вільної німецької робіничої партії» за діяльність, спрямовану проти конституційного порядку Німеччини. Відповідне повідомлення було вручено голові ВНПР Фрідріху Буссу. Відночас німцями позиція здійснюється обом на квартирах активістів ВНПР у місті Бонні. Під час яких конфліктовано зброю, пропагандистський матеріал та майно організації.

Багдад

Зміцнити відносини з Іраком?

Лідар Ліберально-демократичної партії Росії Володимир Жириновський перебуває з візитом в Іраку. Він очолює велику російську делегацію, до складу якої входять депутати думської фракції ЛДПР, відомі політики, банкіри, політологи. В аеропорту їм заявили кореспонденти ІТАР-ТАСС, що основною метою візиту в зміцнення відносин з Іраком на міждержавному рівні, а також обговорення конкретних пропозицій про співробітництво, у тому числі в економічній та військовій сферах. Глава ЛДПР висловився за зміцнення дієспівпраці між державними органами і підприємствами на території Франції. У зв'язку з цим, що з'явився в газеті «Мондо», він очини ді американських спецслужб як недружніх, помилкові — «не лише у Франції, а й в інших європейських країнах».

Париж

Про шпигунський пристрасті

«Дука сервізною» назвав міністр внутрішніх справ Франції Шарль Паскуа справу про шпигування в Іраку американськими громадянами, замовченими у шпигунстві на території Франції. У зв'язку з цим, що з'явився в газеті «Мондо», він очини ді американських спецслужб як недружніх, помилкові — «не лише у Франції, а й в інших європейських країнах».

Аляо, Парижі..

Чекаємо пана Шассара

У Франції все йде у розсвіт. Ми поспеліше пригадали з нею Надзвичайного й Повноваженого Посла України Ігоря КОЧУБЕЯ. Але мали і конкретні пригоди. МЗС України дало згоду на кандидатуру нового посла Франції в Україні Домініка Шассара. Тож цікаво, хто це такий?

Це призначення означає, що авторитет України у Франції зріс. Пан Шассар був другею особою у посольстві Франції в Києві. Француз особливо уважав відносини з єврейським населенням в Україні. Тому традиційно в Берліні прагнуть фаворит високого рангу. Переконавшись, що з призначенням в Україну пана Шассара наші міждержавні відносини активізуються.

Останнім часом українсько-французькі відносини розвиваються динамічно. У Франції проходить багато колоквіумів, семінарів, виставок, приваєчних Українці, в газеті «Лігаро» віддає аланський підпис підпису.

Розмову веде Наталя ФІЛІПЧУК.

Візити

Торговий
аутсайдер?

У Женеві з офіційним візитом перебуває українська делегація, очолювана міністром зовнішніх економічних зв'язків України Сергієм Осмолом. Під час численних зустрічей розглядаються питання про надання повноважень членства нашої держави в системі ГАТТ/ВТО.

У своїх виступах міністр неодноразово зауважував, що наші близькі і традиційні партнери — країни Центральної та Східної Європи, або вже стали членами цієї організації, або ж готуються стати ними. Отож, Україна очинилася в особливий ситуації: без членства в ГАТТ/ВТО вона неможливо у залученні до міжнародних торговельних режисм і, зрештою, стане «торговим аутсайдером».

ВІЛЛА ДЛЯ ТІНІ

Хто не знає американську рок-зірку Тіну Тернер... Навіть, прихильникам її виконавського мистецтва буде цікаво дізнатися, що світова зірка нині проживає в архітектурному районі Цюриха вартістю в 15 мільйонів швейцарських франків.

Фото Кейстон — ІТАР-ТАСС.

Правди не спотворити

(Початок на 5-й стор.).

На доступі до розподілу створюваних працею народу матеріальних і духовних благ паразитус щільний шар корупційного бюрократичного чиновництва, що міцно утримує позиції у сфері управління.

Інтереси експлуаторських класів і соціальних верств, що примикають до них, об'єктивної ворожбї трудовому народу, коринним інтересам країни. На службї у них — величезний ідеологічний апарат, у тому числі «чистої влади» — засоби масової інформації.

На другому полюсі — основна маса робітничого класу, селянства, інтелігенції, пенсіонерів.

Вн обдурили робітничий клас. Деякі його загопи піддалися комуністичній пропаганді, і їм було використано так звані «націонал-демократи» як слї

ПРОВАЛИЛИСЯ спроби запропонувати суспільстві нову консолідуючу ідею, що протиставить комуністичному ідеалу.

ле знявдядя в руйнуванні Союзу РСР та соціалістичного ладу. Відтиснутий потім на задвірків соціального й політичного життя, робітничий клас виявився значною мірою деморалізований і розгублений, таким, що слаборується в складній, нестійкій обстановці, яка динамічно розвивається; багато в чому втратив попередню соціально-політичну роль.

Нова буржуазія, утверджуючи своє панування в економічній сфері, в різних лапках політичної системи, адається до підкупів робітників і професіоналів і дєрів, насамуду в робітничому середовищі галузевий і державний егоїзм, професійну адокремленість, добивається правр адиу або обмеження прав робітників на захист власних інтересів. Використовуючи, як дєр моєв меч, загрозу масового бєзробіття, залежність робітників від нових власників, що посилюється, як дєршеї пєдвизимості

роз'яснити і давність професійного руху, аттестіаційні сили розглянути у робітничому середній конкурсній комісії, а також і в інших ідей про те, що робітничий рух не має права зобов'язати шити про алду, а має зводитися лише до боротьби з державою, коїку на рубль».

Також випробування винили на долю селянства. Як виченоче дють «реформація, прагнучи до зменшення державного господарювання на селі, згортаючи державу підтримку колективізму і радгоспів, накладаючи на них певні фінансові зобов'язання, зменшуючи державні видатки на агропромислового розвитку на колективістських засадах».

І запровадження приватної власності на землю, зокрема, вимірювання її на товар, що добивається алери нинішнього режиму, вони прагнуть створити певні редумови для відкриття на шляху ведення господарства, баг, транкування, розподілу, а також числі іншого, названо найважливішим національного ба

Нашарта високу цінність вилучив селянством у скрутні роки працелюбство і доводтерпіння, розсудливість і наполегливість, відданість виробництву соціалізму, принципам колективізму та суспільним формам праці, неприязнь капіталізації. Саме завдяки стійкій позиції селянства властям не вдалося пошкодити колективізації господарства. Позиція селянства допомагає зберегти рівень виробництва для того, щоб бодяй нагодувати людей.

А що зробили з інтелігенцією? Її знання і досвід залишаються значною мірою незатребуваними, бо виявилися непотрібними самостійній українській державі. Особливо більше це адарило по вчителів, лікарів, працівників культури, науки, вузів, культурно-освітніх закладів. Багато ачених, представників інших інтелектуальних професій змушені залишити Батьківщину і шукати застосування своїх знань і талантів на Заході, продовжують їх

безцінь. Розчарувавшись у демагогічних обіцянках антикомуністів, більшість інтелігенції замкнулася в собі, відійшла від участі в громадсько-політичній діяльності.

Це стосується також основної маси студентства, яке 1990 року було використане як ударна сила проти комуністів і соціалістичного ладу.

Критично настроєна щодо політики правлячого режиму і частина вітчизняних підприємців, зайнятих насамперед у виробництві з передовими технологіями. Вони почуваються ущемленими всесиллям компрадорської буржуазії, зростаючою залежністю від Заходу.

Катастрофічне погіршення матеріального становища, нестійкість повсякденного буття, зростаюча й посилення протиріч у всіх сферах життя, передусім по лінії «багаті — бідні», трамують психіку мільйонів людей, перетворюють їх на об'єкт безсвісних маніпуляцій націонал-екстремістів і «реформаторів-демократів». Широко верстані населення опинилися у полої неспівності та відчаю, песимізму і страху за майбутнє й майбутні — свої і своїх дітей. Це поглиблює напруженість у суспільстві, створює нервову, вибухонозбежечу й непередбачену обстановку.

Стає дедалі очевиднішим, що шлях капіталізації, створення «вільної ринкової економіки» «народної приватизації» є згубним для України, як і для інших держав, що утворилися на руїнах Радянського Союзу. В результаті авантюристської політики антинародного режиму Україна опинилася перед реальною загрозою економічного краху, втрати своєї державності.

Намагаючись зняти з себе відповідальність за результати цієї збанкрутілої політики, приховати свою неспроможність забезпечити керівництвом країни «реформаторів» намагаються перекласти відповідальність за нинішню кризу на соціалістичний...

Безнадійне заняття! Численні факти свідчать про те, що все

охоплюючи кризу нашого суспільства, його вкрай деструктивний руйнівний характер обумовлений не лише некомпетентністю людей, які прийшли до влади, їхньою неспроможністю або небажанням розв'язувати посталі проблеми, а насамперед тим, що всі їхні дії підпорядковані головному меті – розграбованню його підступ створених народом багатств між різними групами владних новол буржуазії і держбюрократичної еліти. Участь у цьому мафіозних структур та їх зомінення з правлячим режимом надають обстановці в Україні безприкладно кримінального, некеруваного й неспердачуваного

характеру та життя досягли катастрофічних міланів людей в ній розстріляно понад 100 тисяч осіб, в тому числі і дітей. Після війни вперше увагу народу України, всіх чесних людей на землі, привернули реставратори капіталізму, які вперше в Україні замість знищити не тільки волю, а й економіку, політику та ідеологію системи, а й самостійну життєдіяльність, функціонування економіки, в якому суспільстві. Руйнування передусім економіки країни стало своєрідною формою класової боротьби нової буржуазії проти народу. Антиколективні сили не зуміли те, що політрики на населення змушені розламувати нації за їх діями злиденності, вбивств, вбивств, масової смертю та багатьма тисячами життя, які не з'явилися на світ, зневажено гідності беззастовицею перед злочини

Факти свідчать і про те, що визначальною для такої політики стала стратегія правлячих кіл провідних країн Заходу, які схилюно відстоюють в житті буржуазно-націоналістичні, антисоціалістичні сили. Вона продикує класовими інтересами імперіалістичної буржуазії та ринково-капіталістичним імперативом — звернути Україну до соціалістичного на капіталістичний шлях розвитку і відночас не допустити появи а б образ сил

ного й небезпечного для Заходу конкурента. З цієї метою виникають у Україні «латиноамериканську» модель капіталізму аластиву напівоколоніальним країнам, з тим, щоб зробити з нею своєрідну «бананову республіку» – колоніальний, аграрно-сировинний придаток розвинутих капіталістичних країн, по-стачальника дешевої робочої сили, ринку збуту залежних товарів та застарілих технологій провідних держав Заходу, стічної яму для відходів всіх шкідливих виробництв, зону для розміщення екологічно шкідливих виробництв.

Важливими складовими цієї стратегії є:

- руйнування, а згодом розкрадання або скупка за дешевими цінами суспільної власності, що належала всьому народові;
- ліквідація монополії держави на зовнішню торгівлю;
- інфляція і обезцінення трудових доходів населення;
- «лібералізація цін» і валютні інтервенції.

Основні гасла цієї стратегії — перехід до «вільної ринкової економіки» і здійснення так званої «народної приватизації».

У результаті в Україні фактично встановився окупаційний режим, що глибоко нужний народу, відбирає у нього найнеобхідніше для збагачення мізерних

Один час наші супротивники дуже часто поспішали на революційність подій кінця одного століття й початку другого. Справді, так в історії траплялось. Бо це шлях поступу. Коли було вигідно, вони згадували про це. А сьогодні їм замишлявням на обличчя солоденьким голосамі вони закликали до соціального партнерства та злагоди. Годі вам, панове. Опам'ятайтесь: вовків у овечій шкурі вже розпізнали. А на запитання що робити, не сумнівайтесь, — робітники й селяни знають вірний відповідь!

Петро СИМОНЕНКО,
народний депутат України,
перший секретар ЦК
Компартії України.

Петро СИМОНЕНКО,
вародний депутат України,
перший секретар ЦК
Компартії України.

Репліка

Не у своїх снях...

У ГАЗЕТИ «Богос України» за 24 січня 1995 року в рубриці «Обговорюємо проект закону про адвокату» було опубліковано статтю голови Вінницького обласного З'єднання адвокатів району Чернівецької області Євгена Кошута про нині існуючі генерали. Це тенденційна стаття, спроби розкрити несправедливості в адвокатурі, спроби розкрити неспроможність депутатів, які нічого не вирішують. Напевно ця стаття була звернена до них увагу, але вони видаються за існуючі в існуючій інстанції, хоча виходять із людини, яка являє не один раз в день прокурора, а тільки в день виходу в світ газети, в якій він публікує свої висновки про роботу.

Впервые мне довелось зіткнутися з отаками «спростування» у жовтні 1991 року на курсах навчання голів міських районів Київ. Серед інших як стає слукавчим своїм розмовами про неперспективність Рад вивчалися голови районів Рад Львова. Причому, характерно: чим менше працював такий голова, тобто, не мав попереднього досвіду роботи в Радах, тим більше він обстоював їх скасування. Коли ж доводилося розмовляти з ними, то виявлялося, що вони, по-перше, просто вороги Радистської влади як реальної влади народу. По-друге, абсолютно некомпетентні у тих

питаннях, які доводилось роз'язувати органам Радянської влади:

До чого призвело їхнє заперечення — відомо: до розпуску райрад. Як наслідок, Львів став єдиним в Україні містом з районним поділом, де було розпущено райради. Та життя розставляє все по своїх місцях: нині самі мешканці міста вимагають відновлення зниклих націоналістами і «демо-

От і пан М. Фенюк намагався довести, що йому як голові не вистачає повноважень для реалізації передвиборних обіцянок, що народовалада — фікція і що депутат на селі ні

навіщо потрібні депутати? І навіщо збирати сесії «вєспільних генералів»? За візирів він бере практику часів панування на Буковині румунсько-королівських окупантів, коли громаду очолював ставленник влади — найбагатший господар цього місцевого населення. Вада в нього справді була велика — карав за непослух, забурчання докиляла, пікувався про багаторості села, вириваючи по-бутові конфлікати, притягав до відповідальності батьків, які погано виховували дітей. Розчулюючись цією окупаційно-патріархальною ідилією, автор закінчив свої мислення словами: «...для народонадвола можна з'ясувати краще русло». Особливо на селі, де для нього «багато гібого впливу».

Забув, а може, й не знає година, що все вищезазначене являється і мас робити. Бо ж, напевне, так і не встиг відкрити досі Конституцію і Закон України «Про місцеві Ради народних депутатів України та місцеве самоврядування» та хоч познайомитися зі своїми правами і обов'язками. Так само обов'язками перешкоджає.

населенням, яке має право контролювати його діяльність через своїх депутатів. Адаже саме вони визначають на сесії, чого хоче населення, формують бюджет, дають дозвільнення голові сільради та іншим керівникам. А головне — контролюють виконання волі виборців.

Так що, виявляється, проти цього мистецтва цей самозванець «староста»! Надто вже коритися йому одноосійно командувати грошима Ради, на власний розсуд карати й милувати, айдати землю й вказувати, що робити і не робити одноосійними. Та головне — зоставитися безконтрольним. Тому й підтримує президентський закон про владу — владу чинницької диктатури, яка народові нічого, крім управлінського засилля, апарат, не дасть.

Цьому голові варто хоч би одиниці оком зазірнути до прийнятого в першому читанні Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів». Тоді, може, зрозумів би, що саме цей документ реально зміцнює його повноваження, активізує ініціативу надання і роботу депутатів Рад повноважними представниками народонадддя, а голову — спадів повноважним керівником

ком усіх справ на терені Ради. Та в нього, либонь, зовсім інше на умі, а не зміцнення системи народоуладдя і черевної — закріплення всієї вертикалі державної влади, у тому числі й виконавчої.

Тому мабачого простіше
мабути, посилаючись на «не-
стачу повноважень» бідакати
як пера виборців, шоло
«неможливість» виконати
«незаконні» «недоборні» програ-
ми. А незмінна організувати
довкола себе людей, переу-
сім депутатів, для сильного
розв'язання натаальних про-
блем пай голова лаєдн пред-
ставити як «неспроможність»
народник представити «не-
можливість» виконання ала
старого одностороннього влада-
старости. Чому — зрозуміло!
А виправданні... Правилни-
люди кажуть: поганому та-
щорічості завжди щось зав-
жає. У даному разі М. Феєно
намірився відновити, що по-
передній «незаконний» влада-
переслідує «незаконний» влада-
Рад(г). Чому хотів усе простіше
людина сіла не у свої сім'ї.

Володимир МОЙСЕЄНКО,
заступник голови Комісії
Верховної Ради України з
питань державного
будівництва, діяльності Рад
і самоуправління.

28 лютого 1995 року. № 39 (1039)

ГОРОДЯНИН — НЕ НОПІАНЕТИЯН

ПРОБЛЕМА розвитку міст, створення нормальних умов життя в полісах, захист довкілля — ці питання ставали в своєму листі до Президента України і Верховної Ради народний депутат України **Анатолій БЕЗІН**. Цей і золотий архітектор **Харькова Віктор ГОРБАЧОК** дуже багато вивчав.

Земля розглядається з приоритетом як компонент біосфери — просторової бази життєдіяльності людини і способу виробництва, а містобудівна діяльність як цілеспрямована діяльність суспільства на підтримання і створення повноцінного життєвого існування і життєвості людини, яке відповідає б її матеріальним і духовним потребам морального і гармонійного розвитку суспільства і навколишнього середовища.

І все це називає в конкретних нових законодавчих актах, але на місцях виконують порушення. Неодноразові звернення (відкритий лист ради головних архітекторів міст України, Академії архітектури, Уряду України) до Уряду України та її належної уваги і регуляції не знайшли.

Неактуальним вважають інші провадження аналізу й виконання планів та програм.

Ми бачимо, кинулись несподівано, з реформуванням, на злам старого, не поринавши в нове.

Також Неможливе народження нового без закладання його старою, а можливе

НЕМАЄ голої економіки, бо вона працює в нерозривному зв'язку з сучасною дійсністю.

лише за збалансованої умови поступового згасання старого в міру становлення нового — це закон еволюції. Як у нас називають ідеологію збалансованої економіки? це полове витравлення ідеології з неї (не здаючи повною мірою собі справу з тим, що зміна рівноваги в будь-якому напрямку — тягне за собою певні наслідки). І тому одностороннє немове голої економіки, бо вона працює в нерозривному зв'язку з сучасною дійсністю. Не єдине, але й не розривне, де немає первинного і вторинного.

І тому сьогодні стоїть найважливіше завдання: як поєднати законодавчу та виконавчу владу, щоб припинити експериментаторство на населенні всієї держави, щоб діяти передусім як у місті, продовжуючи життя за принципом діяти, а потім мислити, що зробили, а їх ліквідувати негативні наслідки власного діяти. Тому як у законодавчій, так і у виконавчій діяльності визначаються і виокремлюються пріоритетні напрями. Отут і виникає питання про відповідальність за правильність виокремлення пріоритетів, не зважаючи цілісності загальної стратегічного задання.

Тому дано викладати загальною логікою не як по-літо, а лише з метою спробувати переконати в необхідності прийняття певних заходів на ліквідацію порушень земельної реформи, що проводиться, як неадекватної проблеми збалансування і ставлення до неї з приоритетом споживача, в як до компонента біосфери, прогосподованої бази життєдіяльності людини, гармонійного розвитку

суспільства і навколишнього середовища.

Підходи до критерію раціональності використання землі мають бути зважені і збалансовані для всіх видів господарювання на землі. Не слід вважати сільськогосподарське використання землі як передумову споживачів її за принципом: якомога більше взяти від землі, бо раціональність на сьогодні розрахована лише в гонінні зору вигоди поточного моменту — з найменшими витратами праці одержати найбільший результат.

Якщо пропонувати всі наслідки свого господарювання на землі, як промислового, так і сільськогосподарського виробництва та їх інтенсивності, а також наслідки міської концентрації продуктивних сил, варто замислитися і перемислитися підходи до поселень, міст як середовища життєдіяльності людини.

Якщо ми будемо правую державу, не зрозуміло, чому не виконують закони, які захищають конституційні права громадян міста.

Внаслідок порушень і невиконання ст.ст. 1, 2, 3, 21 Закону України «Про основи містобудування», ст.ст. 63

України на регіональному і місцевому рівнях не беруться до уваги й порушують застереження про пріоритет розвитку міст (їхні генеральні плани, техніко-економічні обґрунтування).

І як наслідок цього продовжують не виконувати й порушують постанову Верховної Ради України «Про земельну реформу» від 18.12.90 п.п. 3, 4, 5 і постанову Верховної Ради України «Про присвоєння земельної території в приватну власність» від 13.03.92 п.п. 1, 2, 4. Тобто не виконують постанови, які зобов'язують області Рад впровадити в разі необхідності питання перерозподілу земель у державному, комунальному, приватному, а також потреб мешканців міст у земельних ділянках для індивідуального житлового будівництва, городів, парків, скверів.

В результаті чого, не виконавши перші пункти постанови Верховної Ради України від 13.03.92, не виконавши постанову про регулювання проблем розвитку міст (де строк виконання вказується 01.05.92), активно виконують наступні пункти постанови, а саме: одностороннє завершення інвестування та закріплення земель аграно-промислового комплексу і адміністративних меж сіл, міст, районів без виконання цього процесу щодо земель міст та їхніх адміністративних меж, активно реалізують проект роздержавлення і приватизації земель сільськогосподарських підприємств та організацій (строк виконання постанови вказується тільки, ніж розв'язання проблем територіального розвитку міст і поселень).

Внаслідок цього порушення строків, а найголовніше —

послідовності виконання постанови Верховної Ради України від 13.03.92 свідомо визнає неможливість виконання пунктів 1, 2, 4 даної постанови.

Все це в підтвердження того, що місто та інші поселення все ще залишаються в економічній тілці як місця проживання правдивіків виробничих сфер.

Адже сьогодні понад 30% виробництва, у тому числі й сільськогосподарського, активно позначаються на здоров'ї населення, внаслідок порушень та ігнорування розвитку міст, 8% території України являють собою зону критичного стану середовища, 60% території — зона істотного забруднення.

Але ж усі ці величезні законодавчі й інші перші пункти й статті, в тому числі й Указ Президента від 10.11.94 «Про невідкладні заходи з метою прискорення земельної реформи в галузі сільськогосподарського виробництва» вимагають створення умов рівноправного розвитку всіх форм власності господарювання на землі. А рівноправне господарювання на землі — це праця й життєдіяльність людини і суспільства — праця, обґрунтована законом.

На прикладі Харківської пролістоу хід земельної реформи.

На 01.01.94 питома вага території Харківської області території прилеглих земель Каховського району становить

НІНІ понад 30% виробництва, а саме: сільськогосподарського, незначено позначається на здоров'ї населення.

власно 0,6% (при цьому з рівня загальної площі земель області підпорядкування Харків та Каховського району).

На виконання постанови Уряду України від 1990 року, оголошеної земельної реформи та інших законодавчих актів у зв'язку з переходою економіки до ринкових відносин було розроблено загальнодержавну документацію розвитку міст на розрахунковий період до 2015 р. (де питома вага території міста зростає до 1,09%) і на період (до 1,96%) і на поволинню виражено на погодження цього проектного рішення, переміщення області та районної Рад у необхідності виконання законодавства щодо перерозподілу земель. І от 01.12.94 Верховною Радою України було прийнято нову міську межу (поправда, тільки на розрахунковий строк до 2015 р.) з питомаю вагою від площі Каховського району — 1,09%.

Ніні ведеться розробка проектних рішень реалізації основних нових територій міста. Тільки після прийняття рішення про передачу земельної території до міста, дозволить виконати це тільки тоді, коли Раді компенсують (згідно з проектом рішення районної та обласної Рад) землі, за рахунок перерозподілу земель інших господарств, і, у свою чергу, заміняють їх на заміняємих своєю землею вже розпалювали.

І знову підтверджують порушення не тільки різних названих статей законодавчих актів, а й конкретно

ст. 5 Земельного кодексу України (якомога більше власності, де визначено механізми приватизації земельних поручень з перших його рядків. І в такому становищі перебувають усі міста України).

Тільки Україна народодіш, і їх треба берити. За даними на 1993 р., територія сільськогосподарського становить 66,9% території України, основна частина якої приватизується безлітально колективними господарствами, а територія міст і сіл сільськогосподарського становить 3,77%, де зосереджено понад 80% науково-виробничого потенціалу і 70% населення держави.

Заставляючи наведені цифри, можна чітко побачити складну, несправедливу розподіл власності держави, одного з основних її багатств — землі. Робити, можливо, зусилля з метою прискорення земельної реформи, несправедливості стосовно населення міст, зауважу, що він спрямований не на розв'язання протистояння міст і сіл, а на захист конституційних (або просто загальнолюдських) прав і потреб громадян, права життя на землю. Тільки виходячи на нові економічні умови, сільськогосподарський не добродієш, постачаючи сільськогосподарську, а продле своє життя, а саме, що належить всьому населенню держави.

Тільки ринків і, можливо, незаслужений гон, викликає зв'язаний і діям керівників сільськогосподарських, їх втравлення до населення міст та їхніх потреб за залишковим принципом як при розподілі земель, і в повчаннях, як будувати міста.

Хочу сказати, що містобудівники не бездумно ставлять на всіх рівнях виконавців, займаючи проблемні сировинні джерела, дають обґрунтування для кожного міста ідеально.

Під цим спостерігається загальна тенденція розвитку міст, що мають вигляд піраміди (звуження джерел), а не стовпа у формі (у пів). Не стовпа, на сказане необхідне негайно розв'язати проблему резервування територій як власне для міст, так і для організації поселень навколо існуючих центрів.

Згадуючи захист питань територіального розвитку міст на всіх рівнях виконавчих і законодавчих органів влади (на порушення чинного законодавства — тільки на аграрних комісіях), доля держави, на чому і полягає, діалог вести важко. А діалог необхідний, до нього зобов'язує виконання законодавчих актів, які не виконуються, а саме: виконання з нього лише окремих частин.

Повертаючись до ст. 5 Земельного кодексу України, тільки в сільських і селищних Раді створюють на своїй території резервний фонд земель за погодженням місцевих органів влади до 15% всіх сільськогосподарських. Резервний фонд земель перебуває у державній власності й приватизується для подальшого використання за цільовим призначенням.

І закінчується все надія у

міст на цей резервний фонд. Отут саме й потрібний діалог. Державний резервний фонд, який створюється в сільських і селищних Радах, — отже, для потреб сіл і сіл. А де тоді місто резервний фонд? А міський земельний фонд просто собі прогосподовано, як прогосподовано і раніш невеликі законодавчі акти щодо резервних фондів і планового перерозподілу земель.

Конкретно, згідно зі ст. 6 Земельного кодексу України, «...у колективну власність можуть бути передані землі колективних господарств (котрі ними ж приватизуються)». До прийняття такого рішення виконують передачу земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, у віданні сільської, селищної міської влади, а якщо передано або зроблено з порушенням Земельного кодексу України.

Наступна проблема — містобудівники резервний фонд земель, створеного селищами й сільськими Радами, як правило, не враховують інтереси територіального розвитку міст, внаслідок чого вже сьогодні, можна сказати, закладаються небудівні бар'єри розвитку міст.

Якщо ж зважити те, що визначення як пріоритет підвищення ефективності сільськогосподарства через

ЯВНО проголошено соціально несправедливий поділ власності держави, одного з основних її багатств — землі.

державне регулювання оподаткування, державне підтримання кредитування та інвестицій, то й саме міське населення бере участь в інвестуванні та створенні бар'єру розвитку своїх міст, тобто, простіше кажучи, створюємо самі перешкоди, щоб потім не було жодного міського розвитку. Найбільш приклад — місто Харків: на запланованих під забудову території сільськогосподарських планувальних виділення значних коштів на арештація цих земель.

Все це підтверджує натуральну необхідність захисту невідкладних заходів щодо регулювання питань територіального резервування для розвитку міст, прискорення прийняття вже підготовленої Закону України «Про основи містобудування», що охоплює і регулює всі проблеми земельної реформи, що звинувачує.

Зважаючи ж на таке становище аграрія і посилення з кожним днем проблем територіального розвитку міст, укр. необхідним є прийняття підготовленої в 1994 р. а до не прийняття Указу Президента «Про резервування земель і особливий режим їх використання», спрямовано на захист міст і сільських громадських інтересів у створенні гармонійного життєвого середовища.

Верховна Рада України повинна з усіма містським і регіональним органам правильно трактувати використання державного 15-відсоткового резервних фондів земель у державній формі перспективного розвитку міст і створення їхнього резервного фонду.

Головна вимога до бюджету 1995 року — реальність

КОЛИ йдеться про державний бюджет, то, звичайно, першою у характеристичні визначаються його дефіцитність. І це цілком природно. Дефіцит бюджету найкраще характеризує стан державних фінансів, платоспроможність держави.

розглядається як пріоритетний напрям економічної політики, що нині здійснюється нашою державою.

Чи достатньо задоволено цей мети?

Робота з розрахунку бюджету поточного року триває. Тому data вичерпувати на це цілком природне запитання немає можливості. Однак, думаю, що кожному, хто хоча б вкотре вдумався в причетний до здійснення відновлення розрахунків, швидко зрозуміли, що вже сьогодні нинішня економіка ще не готова до реалізації поставлених завдань. Маю на увазі перше за все поглиблення кризи виробництва та кризи платіжних розрахунків, велетенський дефіцит платіжного балансу, неретрагований великої кількості проблем соціальної сфери, неспівпадіння бюджетні дотації на комунальні, транспортні та інші послуги, яким користуються населення, а також інші складові нашої економіки.

Не можна не врахувати й того, що основним акцентом у економічній політиці поточного року є стимулювання на основі досягнутих певних зрушень у фінансовій стабілізації, виробничого процесу. А це означає, що ми не можемо йти шляхом посилення податкового пресу. Навпаки, податки потрібно знизити.

СНУБ й інший аспект проблеми. Не можна маніпулювати з бюджетними розрахунками. Така практика мала місце в попередні роки, і вона, сподіваюся, добре відома читачеві. Як наприклад, Мініфін, перебільшало, що в 1992 році дефіцит бюджету становитиме один відсоток ВВП, а фактично він перевищив 17 відсотків. Коментарі тут зайві.

1993 року урядом поданої прем'єра Л.Кучми Веровий Раді було представлено проект бюджету з дефіцитом 15,7 відсотка. Однак це не сподобалося парламентаріям. Проект бюджету було відправлено на доопрацювання і далі скасовано з дефіцитом 2 відсотки. Наслідок той самий: реальний дефіцит перевищив 19 відсотків.

Класичним є приклад минулого року. Верховна Рада за представленим Мініфін затвердила на 1994 рік загальні бездефіцитні бюджет. Знову палачині результати. На кінець III кварталу дефіцит перевищив 20 відсотків ВВП. Внаслідок жорстких фінансових обмежень IV квартал дефіцит зменшено до 9,6 відсотка.

Читачеві мають бути зрозумілі наслідки таких маніпуляцій: бюджет є основним інструментом управління економікою і за нерозв'язності його розрахунків держава фактично покарбується одного з найважливіших важелів такої управління. Розвиток економіки стає неперспективним, набуває стихійного характеру.

З урахуванням цього в такій же переконаній у тому, що першою і чинною найголовнішою вимогою до бюджету 1995 року має бути установка на забезпечення його реальності. Незважаючи на жако, що неможливо скоротити розрахунок бюджету поточного року для нас має бути визначальним.

Тому припускаю можливість визначення дефіциту на поточний рік не в 3, як ми цього прагнути, а в 8 відсотків. Дефіцит цього буде так само неперсто. Така цифра значиться в доповіді Президента України «Шляхом радикальних реформ», де йдеться про досягнення скорочення дефіциту (1995 р. — 8%; 1996 р. — 6%; 1997 р. — 4%). Зазначене послаблення бюджетної напруги позитивно позначиться на фінансовій стабілізації, нехвалений програм, послаблений платіжний баланс, зменшення виробництва. Водночас ми мусимо здійснити рад дотримуватися антиінфляційні заходи, які забезпечать у поточному році збереження тенденції до зменшення інфляційного процесу. Такі можливості існують. Нагадаю читачеві, що ми поставили на меті на кінець року знизити темпи інфляції до 2-3 відсотків на місяць.

Проблема, що розглядається, має ще один аспект. Ми розраховуємо на отримання в 1995 році кредитів МВБ та Сін-

тотного банку. Чи не позначиться завищений крок на позитивному вирішенні цього питання?

Це надзвичайно важливо. Без подолання міжнародних кредитів нам сьогодні не вижити. Але переконали, що й тут існує реальна можливість досягнення певних успіхів.

Мені відома практика, коли МВФ надавав кредити країнам із аналогічною ситуацією. Прикладом може бути й сучасна ситуація в Україні, яка також претендує на кредити МВФ в обсязі 6 млрд доларів США і це нещодавно Асержаком затверджено в другому читанні бюджет на 1995 рік із дефіцитом у 7,9 відсотка ВВП.

У цьому випадку, зважаючи на те, що МВФ є забезпеченням тенденції до реалізації зміцнення державних фінансів. Забезпечити реалізацію такої тенденції ми зможемо за дефіцит у вісім відсотків.

І останнє. Теорія та практика доведено, що найбільш ефективним для економіки є не сам по собі бюджетний дефіцит (звичайно, в певних межах), а ефективність використання грошових коштів. Йдеться про використання для цього сніжний процесу. Тому проблема полягає зовсім не в тому, визначимо ми дефіцит у 3 чи в 8 відсотків. Головне тут: яким чином буде обслуговуватися цей дефіцит?

Росі перебачає, що частина її бюджетного дефіциту обслуговуватиметься за рахунок позик міжбанківських акцій, — розміримо ми фінансовому ринку цінних паперів держави. Решта дефіциту обслуговуватиметься за рахунок зовнішніх кредитів. Державному знову як такий мінімум потрібно в другому читанні закон, за яким Центральному банку Росії забороняється надавати кредити уряду на покриття дефіциту федерального бюджету.

У попередні роки ми мали протеклість: весь дефіцит покривався грошовою емісією НБУ. Зрозуміло, що саме тут — у проблемі обслуговування дефіциту — потрібно здійснювати певні заходи, а в багатьох, першочергові пошуки.

Анатолій ГАЛЧИНСЬКИЙ, професор, радник Президента України і п'ятих макроекономіки.

Замість масла — майонез, замість магазину — дуля

Разом з президентом АТ Федоров Вовчанком купити «товари в режимі «пошуку» кетчуп та майонез. Смішно.

Після першої «дегустатив» ми онука замість масла почали вживати виключно ось цей продукт, — усміхається Федір Васильович.

Можливо, є собі переквіт, — подумалося. Проте в торгівній мережі цієї продукції обмаль. Коли ж є — цінні теж пристойні.

Ось вже кілька років бімося над тим, щоб місто задало нам в окрему точку б три-чотири торговельні точки, які могли б обслуговувати під фірми магазини, — диланти наболіли керівник АТ. — Однак у відомстві — «Все вже продиано, все вже розроблено. Коммерціалізація ж ми державні торговельні, споживачі кооперація на нашу армію «накручують» ще по 50 відсотків. І одержують більше прибутку, ніж товаровиробники. До того ж прагнуть, щоб продукцію відпускали їм у кредит. (Дякую на маркеті та майонез грошей немає, на торгівлю — є). Витяк же й розраховується «забавити» своєчасно. Що ж на це піде за нинішньої фінансової скрути? Тому й порожньо на полицях.

Ось як мали працювати магазини, можливо, торгувати б і за субаренди (то бач, як це роблять для приватних підприємств). А що асортимент б був зазвичай на рівні — це факт. Проте за такого підходу виникає конкуренція, яка несприятливо впливає на керівників підприємств. Це підтверджує і єдиний іди фірма магазин, де черги не зникають упродовж цілого дня. Звичайно, треба дошукатися. Тому боси над торгівлю разом з місцевю владою й відбираються всіляко від кас.

Підприємств, які не мають власних магазинів, не можна дозволити в єдиний іди фірма магазин, де черги не зникають упродовж цілого дня. Звичайно, треба дошукатися. Тому боси над торгівлю разом з місцевю владою й відбираються всіляко від кас. Підприємств, які не мають власних магазинів, не можна дозволити в єдиний іди фірма магазин, де черги не зникають упродовж цілого дня. Звичайно, треба дошукатися. Тому боси над торгівлю разом з місцевю владою й відбираються всіляко від кас.

Підприємств, які не мають власних магазинів, не можна дозволити в єдиний іди фірма магазин, де черги не зникають упродовж цілого дня. Звичайно, треба дошукатися. Тому боси над торгівлю разом з місцевю владою й відбираються всіляко від кас.

ЖУРНАЛІ ФЕДОРОВІ ВОВЧАНІ ЧА

УЖГОРОДСЬКЕ АТ «Геліос» першим в Україні розпочало виробництво кетчупу та майонезу за новою технологією. На черзі — виробництво майонезу. Для технічного виробництва закупарчі шукать серйозних партнерів. Місцева влада салить ініціативу товаровиробників. За політичного тріскають загубилися люди. В Україні ніх не економічна, а кадрові кризи.

— У певній мірі допомога до вибратися з фінансової «ями» другої емісії акцій, — говорить Федір Васильович. — Але черг дилетантство працівників регіонального відділення. Вони державні підприємства. П'яніх не можемо ополоснути. — До жовтня 1993 року товариства «виставля» вже 8 (і) відсотків акцій з першої емісії на сніжковому суму — 900 мільйонів карбованців. А співробітнику Фому ніх не знайшли рішення: чи завершувати першу емісію, чи розпочати другу, чи здійснювати це одночасно, чи не, зрештою, робити нічого.

Звичайно, галузь процес кадрова чехарда в регіональному відділенні. Колішній його начальник був не на місці. Але ми бажали збільшити його й сьогодні, але в відпустку, бере лікарів. Іде в санаторій і т.д.

Глибоко переконали, — розмірковує Федір Васильович, — що в даній структурі повинні приходити якісь нові люди, які б могли бачити справу. Бо ніх кадри, такі й результати. В Україні ж економічний криза, а кадрова. На всіх рівнях. До того ж нам потрібні не лише компетентні, а й національно свідомі кадри. Скажімо, як у Прибалтії. А у нас ді третини населення — душові дисидентів, які живуть в Україні лише місцевим проживанням, а не батьківщиною. Звідси дилематизація, політичні баталії, тріскотня, за якими повністю загубилися люди. П'яніх не можемо ополоснути. — До жовтня 1993 року товариства «виставля» вже 8 (і) відсотків акцій з першої емісії на сніжковому суму — 900 мільйонів карбованців. А співробітнику Фому ніх не знайшли рішення: чи завершувати першу емісію, чи розпочати другу, чи здійснювати це одночасно, чи не, зрештою, робити нічого.

Підприємств, які не мають власних магазинів, не можна дозволити в єдиний іди фірма магазин, де черги не зникають упродовж цілого дня. Звичайно, треба дошукатися. Тому боси над торгівлю разом з місцевю владою й відбираються всіляко від кас.

партнер йти в Україну ще боїться. А солідний інвестор коштує зараз ой як знадобився б.

Синіця і особистість

Особистість відбувається тоді, коли, маючи синіцю у жмені, хочешся її жувати у неї. Така позиція у Федора Вовчанка. Він не хоче жувати в неї. Не менше, як в крій-журнал. Про одну з них же говорив. Це — широка мережа власних магазинів. А найважливішою мірією залишається придбання імпортованої ліній для додання сонячності олії... Коли б їй мала, забезпечувати б усець західний ринок цим цінним продуктом. Уже навіть є розробки щодо виготовлення поліетіленових пляшок безпосередньо в Ужгороді. Щоб «спіяти» цього «журналу», потрібно 2 мільйони доларів.

От всім котось із дисперс зашкав цей проект — замірявся на хвалу Федір Васильовича. Але й сам розуміє маловиразність такого перебігу. Тому підготував спеціальний бізнес-план, в якому врахував і всі інші «ситуаційні» фактори. Зокрема, випуст у перспективі налітаних маргаринів, солоних боугрнів, інших деликатесів. Народний депутат України Михайло Дачна передав проект на розгляд першому віс-пре-феді Віктору Пискуню. Можливо, знайде якийсь час, щоб заглянути до олійничого бізнес-плану і в Українську фінансову групу, де також метитикувати голови: чи вглядеть у «журнал» Вовчанка могогню проекту.

Покі ж мудрі мудири гадають, чи варто вкладати гроші в «Геліос», акціонери не сидять склавши руки. Разом із факіями з П'яного складового, що поблизду до складу на Львівщині, розробляють проект авто-товарного транспортного тару під майонез. Сьогодні завоює аж із Польщі.

Невже не можна досягти подібного дизайну в Україні? — не раз питав себе Федір Васильович. І поділяв до складу на Львівщині, розробляють проект авто-товарного транспортного тару під майонез. Сьогодні завоює аж із Польщі.

Невже не можна досягти подібного дизайну в Україні? — не раз питав себе Федір Васильович. І поділяв до складу на Львівщині, розробляють проект авто-товарного транспортного тару під майонез. Сьогодні завоює аж із Польщі.

Невже не можна досягти подібного дизайну в Україні? — не раз питав себе Федір Васильович. І поділяв до складу на Львівщині, розробляють проект авто-товарного транспортного тару під майонез. Сьогодні завоює аж із Польщі.

Микола ГОРБАТ.

Ужгород.

Актуальні інтерв'ю

Краще бути країною цукровою, аніж банановою

Адже буряк нас краще росте, ніж цукор

розраховуватися за енергоносії

У КРАЇНУ завжди вважали (і була вона такою мистецтвом) країною цукровою. Достає сказати, що вона посідає перше місце в світі за площею посівів цукрових буряків. Нещодавно вона постачала цукор усього Радянському Союзу. Але ось уже тільки років виробництво цукру в Україні неможливо скоротитися і, як вважають спеціалісти, якщо ситуацію докорінно не змінити, наша країна з найбільшого експортера цукру перетвориться на імпортера.

Висловлює свою думку щодо ситуації, яка склалася сьогодні в цукровій галузі, а також про шляхи подолання кризи ми попросили голову концерну «Цукрорух» Олександра ЗАЙЦА.

— Олександр Семенович, сьогодні цукровики б'ють на сполох і вимагають від уряду те саме, власне, що й інші, — грошей. Чи так необхідно зараз, створюючи загрозу фінансової стабілізації, випустити додаткові «цукрові» кредити?

— Якщо цих грошей не буде, то від загрози опинитися не лише фінансова стабільність, а й соціальна, мікрорайона. Рішдере держава зменшувала господарство на 50% закупівель цукрових буряків. Так було й минулого року. Іншими словами — грошей за частину — паливно-мастилинні матеріали, технікою й засобами захисту. А цього року державомелення немає. Ми хочемо, щоб держава наповнювала профінансуванням хоча б міньмус державомелення, тобто 15 мільн. тонн цукрових буряків, а за рік було вироблено 1,5 мільн. тонн цукру.

— Чому саме 1,5 мільйонів тонн? Як підрахувати цю цифру?

— Судячи самі. За мікродержавними угодами ми заборували: 500 тонн — Росії за енергоносії, 120 тонн — Узбекистану за бавовну, а також 70 тонн — Туркменістану й 40 тонн — Білорусії. Такими чином, лише за мікродержавними угодами Україна має віддати майже 750 мільн. тонн.

Окрім цього, держава також має забезпечити цукром військові, службу безпеки, лікарів і т. ін. Як сказав досвідчений мінусів роки, для цього потрібно було 230—260 тонн. Виводити мільон.

Окрім цього необхідно потрібно поповнювати держрезерв. Цього року туди надійшло міньмус 200 тонн. У результаті

зультаті виводить. І мільон 200 тисяч тонн цукру, для якого потрібно заготовити приблизно 15 мільн. тонн буряків. Ми просимо державу виділити 80-відсотковий кредит лише для цього. Ми розуміємо всі фінансові труднощі, але це життя необхідно. До того ж і є паритети розрахунку проблеми. Наприклад, продати частину цукру з держрезерву і профінансувати хоча б закупівлю засівів цукрового буряка (в білорусії, промислові, ми ще цукор імпортуємо). Потрібно не так багато: 25—30 тисяч тонн урватулі на 6 станцій.

— Чому ви вважаєте, що кредит мають надати зараз, немже не можна зважити, коли в уряді з'являється гроші?

— Це не часе — сієти треба. Температура має дивно плюсова. В Миколаївській області, наприклад, минулого року була велика посуха, а сіву вийшло замало, й зливи лише на довершті зловели. Тому треба вважати момент: 60% насіння площі знову поповнювати цукровими. Ми сподіваємося, що до 10 березня український уряд вирішить питання фінансування та кредитування цукрових виробників.

— А за умови одержання кредиту під майбутню продукцію чи зможе сьогодні цукрова галузь сплатити так

тими 12 мільн. крб. Окрім цього, транспортування, зберігання, торгівельні надбавки, які піднімають вартість кінцевого продукту, будуть великі. Але ми знову не просимо за дуже низького рівня рентабельності — лише 10%, який треба на найнижчий перебіг. Адже за такою низькою рентабельністю ми навіть не зможемо підготувати переробні підприємства до наступного сезону.

Колишні практичні рішення надання так званих «економічних» кредитів у формі паливно-мастилинних ресурсів, техніки тощо. Як справи з технікою цього року?

— Звичайно, з технікою в нас проблеми. Рішдере чи на 70% одержували її з іноземними інвестиціями, НІР, Польщі. А останні три роки взагалі не поновлювали. Відносно сьогодні в світ немає такого устаткування для цукрової промисловості, яке не можна було б виготовити в Україні. Ось, скажімо, на соціалістичному заводі в Грознені виготовили кілька експериментальних зразків склади, які висмоктують відносні масні. Вони вже випробувані й нічим не поступаються переробним аналогам.

За належного обслуговування така техніка служиме 8—10 років. Є рад пропозиції і від зарубіжних інвесторів про створення спільних підприємств з випуску устаткування.

Окрім того, ми пославмо великі надії на перебудову підприємств паливно-промислового комплексу як витягу устаткування для сільськогосподарського. Прочому, як а потім, це для нас важко не так матеріально, як психологічно: раніше випускали суперсильну апаратуру, а тепер треба невідомо на свій смак. Однак це не так. Наприклад, один з найбільших у СРСР харківський завод ім. Малишева виробив акумулятори, в зареєстрований ліцензії, і переказав пошуків!

Як вважаєте, чи зможе цукрові повинна (і може) в рік випустити Україна, щоб і себе проголосити, і записати, й продати акумулятори вигідніше?

— Якщо ми зможемо втримати виробництво цукру на рівні 80 років, то унікалі й об'єкти зменшувати, а не меншувати розв'язувалися б майбутню проблему. Адже тоді Україна виробляла бility ак 5 мільн. тонн щорічно, а сьогодні — лише 3. Якщо сьогодні у нашого підприємства, урядові були б інші 2—2,5 мільйонів тонн цукру, а цілком можливо б додержати 10—12 мільйонів тонн надрі.

— Може, в цьому допоможе унікалі розробки? Чи ведеться робота у цьому напрямку?

— Понад 10 років ми не могли б не могли мати науковим пристроєм матеріально-технічну базу. Однак ми розуміємо, що у витраті знаходяться лише то, що дивитися в майбутню. Тому в першу чергу ми зацікавлені в розробці нових технологій, нових технологій. Голова в Україні розуміє це, але справи — лише за засобами. Цього року ми залучували 0,1% від вироблених цукру віддавати на наукові потреби, а те ж саме жартувало 35 млрд. крб.

А якщо не можна зменшити, то поширення сьогодні недержавними думками, що для успішної праці потрібно поділитися всім виробничим процесом на окремі ланки. І тоді кожен зможе простіше розв'язувати свої власні проблеми і відповідати за результати своєї праці.

— Як вважаєте, чи зможе Україна розвинути технологічний процес — від висловлення нових сорсів насіння до реалізації цього процесу. Прочому в цьому комплексі нічого ні на чому не повне неможливо, а в разі всього майже заробити на кінцевому продукті. При цьому, якщо не зменшити, а збільшити, ціни на своєму продукті, а в результаті підніметься ціна цукру.

— Чи не допоможе створення спільних підприємств — пропозиції, які відомо, виступають?

— Пропозиції є. Наприклад, Західні інвестори чудово розуміють, наскільки великий потенціал української цукрової індустрії і яку велику перспективу мають капіталовкладення у неї. Я виступаю за більш тісні співробітництва з іноземними інвесторами, які мають досвід у цукровій галузі. Наприклад, збирає приблизно 7—8 тонн цукрових буряків з гектара, Франція — 10—11, а ми лише 2,5—3. А про глибину перебігів та втрати під час зберігання годі й говорити. Хоча подальші розробки свідчать, а саме, що ми зможемо і вміємо робити цукор.

Проблема

Трактори ХТЗ України більше не потрібні?

У НИНІШНЬОМУ році, як завжди виступаючи керівництвом військово-промислової співпраці, Український Військово-промисловий комплексний підприємств України майже не купували нові трактори. За всі роки поточного року можна на пальцях перерахувати ті випадки, коли трактори ХТЗ були вивезені не за межі України, а на її межі.

Мертвим завантажено вартість у 130 мільйонів карбованців на поточні витрати, ціна на істра, поточного заводу не тільки основні вузли й агрегати, а й багаточисленні запасчасті, вкрай дефіцитні на селі не лише в Україні, а й в інших країнах. Трактори харківського виробництва, але й для сілськогосподарства, як тепер прийнято говорити, виробництва білозерського, а не харківського, виробництва, і це в той час, коли трактори до початку весняно-польових робіт завантажено не більше мільйонів, а в підвісних регіонах України — того менше.

Ситуація, як вважають на ХТЗ, майже критична. Плата за електроенергію, газ, тепло, транспортні, ціни на істра, комплектуючі уже давно додали астрономічних сум. Вартість трактора класу Т-150 сягнула за два мільйони. І це за рентабельності виробництва не більш як 4 відсотки. Купити сьогодні коли потужні машини

не можуть собі дозволити не те що «бідняки» чи «середнячки», але й ті господарства, які в доведення вважалися заможними. Утім, іде правда діло: що посідає, те й жешо...

Скажімо, що багатосистемна колективна Харківського тракторного заводу «чистить опіввечірня інтрім перемін», палетувати, вивозити, реалізувати, а значить, погіршити істіюно. Напалки, гігантський завод випоручує вдовоно пристоування і ціл правля, як і ми, інше, через власну неосвітленість, називаємо ринком. І, коли хочете, здійснює діло. Навіть в стабільний час, на основних комах мешкає лише десятки копій. А тут за останніх три-чотири роки за умов розгінної інфляції, розпору економіки, загальної політичної нестійкості й загальної кризи, заводські конструктори, технологи, багато інших спеці-

алістів зумили розробити і поставити на конвеєр близько 10 нових тракторів, які ми позначили з «міні і захисну» кошиком минулого року ХТЗ-120. І навіть сьогодні, незважаючи на обсяги падіння виробництва, завод не зупиняє роботи, створюючи «супертрактори» майже для ориєнту. У найбільшій частині розраховується заводський випуск 180 і 250-сильних тракторів у гусеничному виконанні.

Втім, як і ця техніка цікавить споживачів і в далекому, близькому зарубіжжі, але тілкі не виходить селяни у їхніх кімнатках згодом порожньо. А тим часом, як стою вміло з доінформованих джерел, український уряд вимовує лає постолю Україну 2,5 мільйонів доларів на модернізацію фірми «Джон Дір». Немає сумніву, що це перекарсі машини. Але чи можемо ми сьогодні хоча б частково розв'язати, як розгортаються зарубіжний ринок тракторів, якщо власна тракторобудівна галузь занепадає?

Харків.

Микола КОСІЙ.

Черкаська область.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Урожай-95

Контракт піднішемо.

Лише на провансовану суму

СІМ трильйонів карбованців — саме стільки потрібно Черкащині, щоб провансовати сілськогосподарські підприємства на поточні витрати. Але це не так. Це лише стільки, скільки ми маємо. У державних кішенях зовсім нічого, і в когоспів теж. Однак, як наголошує у виступах по третій сесії обласної Ради депутатів-виробників, настав справді величезний перебіг:

«Будемо підписувати контракт з державою лише на провансовану суму. І ні на копійку більше», — заявила один з найавторитетніших керівників області, голова правління агрофірми «Біле озеро» Черкаського району, депутат Абохон Кононенко. І підтримали його депутати, обговоривши питання прискорення земельної реформи, приватизації землі, а також забезпечення насінням області харківськими продуктами у 1995 році, які були внесені на сесію. З тринтового товарного балансу, що ми сьогодні в Черкащині, як завжди, не маємо окремі продукти харчові, а держконторію буде отримувати суму авансу. І третій, найголовніший, — сілськогосподарським підприємствам запропоновано укладати форвардні (ф'ючерсні) угоди як з вітчизняними, так і з зарубіжними інвесторами. Тобто вже сьогодні можна оперативно розв'язувати свої проблеми. За попередніми даними, господарства Черкащини підписали контракти з українськими та російськими інвесторами на ф'ючерсній основі на три мільйони американських доларів — повноцінний заступник голови обласного Волинського Луїт'єва.

олгат

star

Спільне українсько-німецьке підприємство Authorized Dealer
Німецький стандарт якості!

486DX-40 VLB, 4M8 RAM, 260 M8 HDD, SVGA 1
 MB VLB, 1024x768 0.28 LR, NI \$1176
 486DX2-66, VLB, 4M8 RAM, 420M8 HDD, SVGA
 1 MB VLB, 1024x768 0.28 LR, NI \$1290
 486DX2-80 VLB, 4M8 RAM, 540 M8 HDD, SVGA
 1 MB VLB, 1024x768 0.28 LR, NI \$1391
 Pentium-90 PCI, 8M8 RAM, 540 M8 HDD, SVGA
 1 M8, 1024x768 0.28 LR, NI \$2582
 Star LC-90 \$154 EPSON LX-100 \$199
 Star LC-15 \$297 EPSON LX-1050+ \$345
 Star SJ-144 Color \$365 EPSON FX-1170 \$530
 Star WinType 4000-Laser \$615 EPSON EPL-5200
 Laser \$850

**А також інші принтери, сканери,
 комплектуючі, Multi Media
 Київ, вул. Червоноармійська,
 57/3, тел./факс: (044)
 227-51-43, 220-13-96.**

**Концерн
 «Укрпроминвест»**

реалізує со склада
 в г. Києве

**кофе зернений
 в зерніх**

Тел. (044) 264-94-42

**Організація реалізує со склада
 в г. Дніпропетровське:**

АВТОШИНИ
 для грузових і легкових автомобілів,
 селесподинців, поворітників, мотоциклів.
 Саломовий і озонний постачання.

**Тел.: (0562) 445-448, 446-464, 440-044.
 Факс 442-406.**

Фирма продає

ЧУН

марок: **П-1 ПД-1
 П-2 ПД-2**

любими пертиями по
 ценам ниже заводских

Тел. в Луганске:

(0642) 54-13-55

Фирма реализует:

- дуб кружал;
- доску бубовую необра-
- бекзин А-76;
- автомобили грузо-на-
- самосвесе «OTOSA»;
- моторные масла
- фирмы «ТЕДЕХ»
- (Голландия).

Тел./факс (044)
 435-42-12.
 Тел. 435-30-66.

**Паневежский
 государственный
 стекольный завод**

начал производство закрывающихся
 прозрачных бесцветных бутылок
 для алкогольных напитков.
 Емкость — 0,5 л и 1,0 л
 Бутылки высокого качества
 производятся на импортном оборудовании.

Качество
 проверяется электронными приборами.

**Желающих купить
 обращайтесь:
 Литва, тел.(8-01254) 67973.**

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД
 запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **150** наименований з/ч по каталогу «БАЛКАНКАР»
- в также авто- и электропозрузчики:
- ДВ 1788.33 (грузоподъемность - 3 т.)
- ДВ 1621.28 (р/л - 1,25 т., работа в 2-х вагонах)
- ЕВ 818.56 (р/л - 1 т., 3-х сторонняя обработка груза)
- электропозрузчики р/л 1,5 - 5 т.

**Постоянно в продаже:
 ТЕЛЕЖКИ ГИДРАВЛИЧЕСКИЕ (2-х)
 для мазенов, складов, баз.
 Покупаем описанные погрузчики**

348047, Луганск, ул. Косового, 32
 Факс: (0642) 54-73-02, тел.факс: 11028 START UX
 Тел.: 54-70-72, 54-03-45, 54-01-02, 54-00-71

Поршневые группы
 (гильзы, поршни, пальцы, кольца, вкладыши, прокладоч)

для автомобилей и **сельскохозяйственной**
 КамАЗ, Маз, КраЗ, ГАЗ-53, Зил-130, УАЗ, ГАЗ-24, Москвич-412, ЗАЗ, ГАЗ-21, ИКАРУС Т-150, МТЗ-80, ДТ-75, «Дона», «Ирис» (для двигателя) СМД-14, СМД-16, СМД-20, СМД-22, СМД-31, СМД-60, Д-240.

Запчасти для КамАЗ: выжимной подшипник, расшплинтер, плунжерные пары, топливный насос.
 Запчасти для ГАЗ-53: колесный, диск сцепления ведомый, корення сцепления.
 Запчасти для Т-150: топливный насос, плунжерные пары, расшплинтер, форсунок, секции ВЛ.

Формование и отгрузка за 10 мин.!
 г. Киев, ул. И. Гонта, 9, КМР «ЗВО».
 Тел. (044) 443-65-49, 446-58-19. (9.00 - 17.00).

Укрпроминвестнаборг

поставляет с б/м в Киев промышленное оборудование:
 Электропозрузчики ЭП-1030К-3З (шелочные) г/л 1 т.
 Передающие компрессорные станции ПР-12, ПР-6 (дизельные).
 Компрессоры для цементно-мукосового ВР-8/2.

Компрессоры для аэрозольнотранспорта сыпучих 2ВД-12/25.
 Мукосовы КАММ на базе Зил-130, г/л 9,5 т.
 Тел.: 220-81-70, 220-40-44. Факс 220-80-34.

**ВНИМАНИЕ!!!
 Продаем со склада в Киеве
 по ценам ниже рыночных:**

- ◆ шпны автомобильные производства бейфорского шинного завода (Венгрия) для ГАЗ-23, КамАЗ, ЗИЛ, ЛАЗ, ЛИАЗ, сельхозтехники;
- ◆ двигатели ГАЗ-53.
**Факс: (044) 265-44-94.
 Тел.: 265-27-36, 264-22-97.**

**Качество слухового
 аппарата «Отikon»
 выше его цены!**

В Киеве, в Центре слуховой
 реабилитации «Алора»

Вам предлагаем:

- слуховые аппараты «Отikon»
- профессиональную диагностику слуха
- индивидуальный подбор слуховых аппаратов
- надежную гарантию
- несомненные преимущества к слуховым аппаратам.

Ул. Академическая, 16/2,
 Тел. (044) 274-042.

**ТОРГОВЛЯ В РОЗНИЦУ И ОПТОМ
 ПОРШНЕВЫЕ КОМПЛЕКТЫ**

(гильзы, поршни, кольца, пальцы)

к автомобильным двигателям:

КамАЗ, ЗИЛ-130, ГАЗ-53, ГАЗ-24,
 "Москвич" - 412

к тракторным двигателям:

СМД 18, СМД 20, СМД 22, СМД 60, Д-240

Двигатели к тракторам МТЗ, ЮМЗ, Д-243.91, Д65Н
 Оптовые партии поставим в кратчайший срок своим транспортом.

Наш большой опыт в области поставок запчастей - гарантия
 полного удовлетворения запросов наших клиентов.

245780 Сумская обл., г. Конотоп, ул. Островского, 16,
 Телефоны: (05447) 4-21-73, 4-32-76, 4-31-38

Для оплаты: р/с 467412 в ПИБ г. Конотоп, МФО 337386, АО "Госизрадажук"

Арбитражный суд Житомирской области (262001, м. Житомир, вул. М.Бердичівська, 25) поручил справу № 4 в про банкруство малого сільськогосподарського підприємства «Орбита» (262000, м. Житомир, вул. Рильського, 3) прокурок № 468023 а Житомирському регіональному філіалі «Економібанку», МФО 311034).

Украинско-российское производственное предприятие «ДнепроСиблес» принимает заказы на изготовление стальных изделий из древесины хвойных пород:
 — оконные блоки раздельной конструкции;
 — дверные блоки фальцевые, щитовые;
 — плунтусы, ящики, рейсы, вагонки, доски пола, брус по размерам заказчика.

Реализует:

— шпалы железнодорожные широкой колеи (непротравленные) I, II, III типа, пиломатериалы обрешечные;
 — форматы — древесный, ботанический, агрохимический. Возможны партии на продукты питания.
 320070, г. Днепропетровск, пр. Карла Маркса, 60, каб. № 529, 532.
 Телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23, 44-16-37.
 Факс (0562) 44-06-23.

Производственная фирма
 изготавливает из полипропилена: пленку
 рулонную шириной до 1500 мм,
 покрытия хозяйственные, обложки
 для тетрадей, мешки и вкладыши
 транспортные, пробку вишню,
 коньячную, шампанскую, крышку на
 стеклованки емкостью 0,5 — 3 л.
 3-Рубежное, Луганской обл., ул. Ленина, 4.
 Научно-производственное коммерческое
 предприятие «КВК» (06453) 5-21-61,
 7-68-57, 5-14-71; тел./факс 7-63-85.

**НПО «Сплав»
 реализует со склада
 в Харькове**

Сталь листовую нержавеющей
 марки 12Х18Н10Т
 и трубы нержавеющей
 марки 12Х18Н10Т
 в ассортименте.
 Тел./факс 45-81-96. Телефон 45-81-41.

Міркуйте, дорослі

Хто вирішить долю дітей?

У СКАНДАЛІ, що розпалася докола перлопальських дітей-сиріт, яких намагалися ухилювати американські родини, чим найбільше зацікавлені перепало пасторів американської католицької організації «Душки про віру» Ярослава Шпелевця. Відомий у себе на батьківщині не тільки як духовна особа, але і як автор кількох документальних фільмів про Україну, пан Ярослав отримав одіве нас 1978 року. Саме він заручився підтримкою української громади Чикаго, як заходиться спростоджувати програму допомоги українським дітям.

Це й стало причиною того, що частину дітей не повернулася у травні, як те планувався, додому. Точніше, до дитявнички. Потім на адресу американських родин послиї палися звинувачення, заява про торгівлю дітьми, звернення опікуна дітей з вимогами повернути чада.

Перша комісія, що вирушила за океан подивитися, як живуть діти, пообіцяла розглянути можливість їх всиновлення американськими сім'ями. Далі наступила комісія ділаш вивисну, що діти почувають себе прекрасно, сім'ї, в яких вони перебувають, констатували адекват, правді дітей не порушували.

Проте згодом від цих дітей, що мали опікунів в Україні, незалежно від їхнього бажання, повернули на Батьківщину.

На прес-конференції, що діяли відбулися у Києві, опікуни загалин дітей заявляли про фальсифікацію їхніх звернень з вимогами повернути дітей. Насправді діти й бабусі бажать бачити онуків щасливими, нехай навіть в американських сім'ях. А вже сьогодні на пенсії за втрату годувальника — 600 тисяч карбованців — опікун не зможе навіть одати й продовжувати дитину.

Сьогодні 55 дітей чекають вирішення своєї долі. Чекають відповіді офіційного Києва і американськх сім'ї, що підготували документи на їх всиновлення. Відомо, що йно законодавства про міжнародне всиновлення в Україні зупинено на незрозумілий строк. А в дитинах час палиє надзвичайно швидко...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Їздимо повільно. Проте з надією...

Дяким генеральним директором «Укрзалізниця» Леонід Жуківський дає години поспішної проїзду у студії відомої телепередачі по селектору на запитання співробітників відомства та усіх, хто цікавився станом справ у галузі. А справи кривез нештійкі. Особливо для затятих мажорівників: минулого року обсяг пасажирських перевезень порівняно з 1990-м скоротився на 24 відсотки. Сервіс також бажке крадіаго провідників через нестачу вугілля та низьку його якість змушувати купувати паливо «на сторону». Ідея керівництва «Укрзалізниця» про автопозвої дров у асілопосах не викликала масового ентузіазму залізничників. А дрова.

Тажжс фінансове становище галузі, на думку Л.Жуківського, не дозволяє найбільшим часом поїзти вирішити проблему паливоого проїзду громадян. Водночас відомство вважає за необхідне перетворити тарифну політику чергово, в результаті якої ціни на послуги залізничної шитучо знизиньки.

Особливо неприємно якість коалі, і ця проблема у 1995 році залишиться пріоритетною. А отже, є надія на те, що наші поїзди будуть дійсно швидкими.

Modus vivendi

Не треба нас лікувати, або Візьми себе в руки

3 А СТАТИСТИКА МОЖЕ, українці (а майже всі старіші і діти), азімешого щорічно 2,5 літра чистоого алкоого на душу населення. Бюджетарі-реалістично пропозамо того ж нерібно остеюють» 10,8 літра. Втім, у порівнянні з реальною корпороативною статистикою — напівсяна протест розсизни фобалі...

ти — пропалда здорового способу життя та побиовання від алкоогої залежності за допомогою «кодування». Шомисні «самовилучення» від нестачі 15—20 чоловік, що залатили членськй внесок в розмірі 3 мільйон 800 тисяч та проконсультивували у психолога.

Тринадцять відсотків відвідувачів Товариства тересеті проблемі черед документально-трудові профілактики, стільки ж прихрідять додні шперше. Навщо? Перелісум, за психологічною підтримкою. Ці люди, як вогня бовіть кетейма «алкаки».

Розповідає Василь Богар, голова міської ради Українського товариства тересеті: «У нас розроблені методичні освітні програми для дітей. Як у естрічорію діти необхідно зрозумівають закладені сім'ї та суспільством установу на винятку алкоого».

У нас розроблені методичні освітні програми для дітей. Як у естрічорію діти необхідно зрозумівають закладені сім'ї та суспільством установу на винятку алкоого».

У медиків-професіоналів до «неститишого» товариства ставлення неаодозжне. Головний аргумент не на користь останніх — «вирішення майже складна». Відомийших коментувати ефективність методу «кодування», головний нарколог України Анатолій Вітський заявляє, що антиалкогольний проблемою повинні зайнятися професіонали.

Існує багато жейтєзаск, загальнопримирити абсурдизм, до речі, іструють джмі медиків. Наприклад, вважається, що хронічний алкоолізм — зодорювання генетичне, яке передається з докування в покрові. Другий абсурд — скерітні нестерпимі. Алкоолізм — нерідожне захворювання, і сідні наслідки відношуть з цією проблемою. Тоді вона рана чи пізно зробіть свій абсурд. На чую користь — зальсать від того, що вважають ефективну психолого-реабілітаційну систему для таких хворих ми створюємо.

ЛПІ і товариства тересеті — все це крайній точка нашої «антидемії». У об'єднанні «Союзу тересеті», яке очолює Вітський, перше в Україні створена (і впроваджується) власна психотерапевтична програма лікування та реабілітації наркозалежних осіб. Основний її принцип: систематичні допомоги та добровільність лікування.

Але, за прогнозами самого Вітського, найбільшим часом наразі чи варто розширювати на «протерієвний» суспільства. А вже персонорична пиятвиста — внутрішній дискордифор, позитивність якого можна, знизирнувши або до психолога, або — у алкаки. А тіло таке мережа психологічних служб в Україні не розвинена, рівень медичної шитасодісності з убитим нікотичним коном, натомість живий бесмертний лоуупіащач: «Вамнісь мене в руку».

Галина РОМАНІЦОВА.

• Київ

У номері!

Федерация

звертається до Президента

Всукраїнська Федерация батогатлітніх сімей звернулася до Президента та уряду України з проханням звизинати на критичне становище, в якому опинилися українські сім'ї. «Гільми батогатлітніх сімей стримує депопуляцію нації!», — говориться у зверненні, — то чи не державної ваги справа — похоронити про нападіння йі плам за користування житлом, комерційні послуги, придбання аліків, шкільних обідів...

У зверненні наголошується: правонаступник першого Президента України несе відповідальність за тризупинилені розробок за часів ООН до Кравчука «Державної програми поліпшення становища батогатлітніх сімей». Федерация сподівається, що найбільшам часом програма, внесена ООН до Висного списку акцій міжнародного року сім'ї, буде затверджена та реалізована.

• Сімферополь

Де бажать спочити? Фірма пропонує...

Поховання в кредит — така нова форма роботи за залучення сімферопольської страхової фірми «Довіра». За словами керуючого справами фірми Віталія Могиланського, гроші закладають на внески буважжє, який член сім'ї за бажанням застрахувати або родину. Підписавши договір з клієнтом, «Довіра» бере на себе зобов'язання доко організації поховання і «на оформлення документів і «бронювання» місця на цвинтарі до замовлення катафалка й янки. У річний звітнявний Севастополю фірма уклала договори з 600 ветеранами, надавала їм 50-відсоткову знижку. Ажешесь коштувати договори далі родини, ніж майже інваліди. Більше того, фірма безлатно дає на місцях забезпечення їх продуктивні харчування. Як наголошує Могиланський, їхніми фірмовими послугами зацікавлені в Голандії, Фінляндії, Японії.

Поки що ж у Криму нововведення алкаких не одозачинили реакцію. Коли страхова компанія «АСКОСІМФ», яка «заварювала» 60 місць на цвинтарі Сімферополь, почала рекламувати свої «цивільні» послуги по роботі, на неї ринула завала докорів з боку мешканців міста й місцевой влади. Згодом фірма була змуснена знизити не згадувати у переліку послуг слова пов'язані з похованнями. І хоча в такого роду послугах немає нічого поганого, ментальні коломінші радянської алкаки покли що не готовий до такого рівня страхового сервісу.

Подія-Ірландія

• Житомир

Допомага кордонів не має

Банально 60 пацієнтів з діалізовим «дитинчим церебральним параліч» прооперували за чотири дні в Житомирі спеціалісти Тульського інституту клінічної реабілітації. Вартість можливої операції еквівалентна ста долларів. Витрати знами на себе обсягне відділення Фонду соціального захисту інвалідів і міськвиконком, які відідали мільярд ста мільйонів карбованців.

Іада хвороба лікуванню не підлягає. Але операція на мускулатурній системі у похованні і складній комплексом псіхолоперацийних процедур дає шанс на те, що хворий зможе більше рухатися.

Олександр КАВУН.

Базарний день

Ціни основних продуктів харчування на ринках України (28.02)

	Закарпаття	Одеса	Севастополь	Дніпропетровськ	Київ, Дніпро, м. Київ
Яловичина	200-300	200-250	180-200	300-320	250-300
Свинина	200-400	300-350	300-350	300-350	300-350
Хуря	160-300	300-350	200-300	300-350	300-350
Сало	150-180	140-150	150-170	200-300	140-160
Яйця (за десятком)	75-90	75-85	120-130	80-110	100-110
Овечина (п.)	90-110	110-130	110-120	100-120	120
Масло ірландіє	300-370	400-450	450-500	400	320
Сир ірландіє	280-400	230-300	220-250	400	180-220
Сир ірландіє	60-80	100-130	300-350	150-200	180-200
Карпачев	25-40	30-35	40-50	45-60	30-35
Часни	180-200	200-240	170-210	300-400	400
Морква	30-40	60-70	40-50	60-70	30
Пшениця	20-25	45-50	40-45	25-30	30
Вівсянка	25-30	80-100	100-200	80-200	90-100

За листом читача

Спорт

ВІЙНА ... ПІСЛЯ ВІЙНИ

У НОЧІ й будуть не тільки комари, що стріляють у серце бідної людини: десятихвилинний телефоніст підпитує зомсову записку — чи не наклали вони на себе руки? Після того, як у м'ясоїдів Олександрівського району перша в області отримала пенсійні марки — компенсаційну виплату уряду ФРН за перебування у фашистському концтаборі — й напружене життя як члена бора Української нації колись не закінчиться. Або ж зупиниться. Багато друзів, миттєво доповнивши розумками підтерговані документи про перебування у сім'ї в'язнів таборів, відвідували від неї, змушували у майбутнє гріхати, а то й одіхали невідомі п'януваті люди...

Основні виплати коштів в'язням концтаборів, жертвам медичних експериментів, оstarбайтерам і т.п. будуть проводитися в 1995 році. Причому поетапно, по чергові для відповідних категорій потерпілих. Лише у Чернігівській області налічується 14,5 тисяч претендентів на отримання компенсаційної суми (від 400 до 1000 марок). Німці у райвідділах соціального забезпечення йде скрупульозне вивчення підтверджувальних відомостей, оформлення відповідних документів на отримання компенсації. Але, зрозуміло, всім потерпілим хочеться отримати марку якомога швидше, а для цього треба бути в курсі, не прогавити відповідальний момент. Чутки про спритних дідаків, які вже нагрівають руки на німецькі марки, а марку вимагають у банки, обговорюють факт на досить поважних зборах. Тому ажитаж доклада виплати компенсації нарастає з кожним днем.

На Чернігівщині, крім усіх, після перших виплат переріє у гостру конфронтацію груп претендентів. Кожна сумнівається в істинності документальних підтверджень у протилежний сторінок.

Як не прикро, підозри мають під собою певні бідаки. У Німеччині, крім мене запитали колись: «маєш дізнаватися, а виходить німацько хвалюючий оповідок про «технологію» народження людськості, на основі яких записували документи «шлюбним» осям. Про це ж саме, зокрема, говорять і в Чернігівському міському об'єднанні колишніх в'язнів та неповнолітніх в'язнів фашизму».

Як на мене, громадський контроль у цій справі потрібен. Тож створення об'єднань колишніх в'язнів, ostarбайтерів, борців-антифашистів може лише втішити.

Сядне, що насторжувало, — це прагнення використати новотворені організації для задоволення власних амбіцій, компромісних членів об'єднань.

Голова Чернігівського об'єднання колишніх в'язнів та неповнолітніх в'язнів Леонтий Жейко ставить під сумнів існування Чернігівської обласної організації Спілки колишніх малолітніх в'язнів фашистських концтаборів.

Відбулася конференція, яку організувала Павличенко, — розповідає він. Але від наної найчужішої зареєстрованої організації ми не вибрали нікого на посади. Це привело на конференцію потрапили лише близькі знайомі Олени Іванівни. Ніхто їх не уповноважував представляти наші інтереси. Кожен з них до того ж отримав спонуку суму, яку виділили спонсори.

Група чернігівців — «являйшківців» у складі П.Кини, С.Пануковича, Н.Зубова, І.Стригуня, В.Шевцова надіслала у конкордату вказу, в якій звинувачала вже Л.Жейку теж в уявній владній повноваженні: мовляв, на п'ятий місяць після війни, в Чернігівському об'єднанні він без достатнього кворуму, «під виглядом зустрічі з кандидатами у депутати проводить перемовини членів ради та ревізії».

Хоча зі статуту вони обираються на рік.

Позбавлені «портфелів» вважають, що Леонтий Степанович таким чином переміг невдовольних його діями, зокрема прагненням отримувати зарплату, одержану ним премією, а суми 2 млн. карбованців.

Звинувачення не бачить потреби в'їжджати у цьому ніякої криміналі: невеличку зарплату, винагороду він має за виконання досить великого обсягу роботи і у відповідності з рішенням членів об'єднання.

Як би там не було, наслідок цих розборок не залишився — у Чернігіві формується ще одна організація колишніх малолітніх в'язнів. Побудова ситуації склалася і в Німеччині, де ostarбайтери та в'язні концтаборів позбавили громадського портфеля О.Павличенко. Проте вона з цих згодів і згодів і сформувала доклада себе групу прихильників. «Мені особисто «портфелі» нічого, крім болячок, не дає, — пише вона у листі до конкордату. Але я не хочу віддавати їх у чужі руки».

Олена Іванівна подала заяву в суд на новобраного голову об'єднання Михайла Тотна. Той у свою чергу звинувачує її у різноманітних корисливих зловживаннях.

Кожне об'єднання прагне залучити до своїх рядів якомога більше членів, звідки чому добути певних пілг, увати від влад. Це все, зрозуміло, в умовах нищівної критики опонентів, часто безбастивних звинувачень. Так, переітриваний компромат на П.Кини, я з'ясував, що претендент на німецькі марки має всі документи, які вимагає чинне законодавство.

У Чернігівській обласній представницькій української національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» конфліктний розвиток ситуації викликає занепокоєння.

Все це тільки шкодить процесі організації компенсації — зазначає голова представництва Володимир Суховерхий.

Тим часом громадські об'єднання могли б надати діючому допомогти інституції, які займаються організованою виплатою німецьких марок. У відділенні фонду мені показали сотні зображень актів претензій, на окремих нехотіть нехотіть заповнених бляків. Усі вони будуть повернуті в райони. А це значить, що претенденти на значну суму грошей тривожитимуться, пакуватимуться, ходитимуть по інстанціях, хоча у тому немає ніякої вини представництва фонду в Чернігіві. На місцях люди просять не допомогти нехотіть чинно оформити документи. Замість цього потерпіліх від фашизму залучили до несправедливої конфронтаційної боротьби у нікому не потрібних чарах.

Сергій ПAVЛЕНКО, Чернігівська область.

Коментар

Чернігівщина, на жаль, не виняток

СКІПЬКИ, як уже відомо, виплатили компенсаційні записки українським невинуватим жертвам фашизму, і криміналісти, прокоментували описану в кореспондентській ситуації між попросили голови фонду В.КАЗМІРЯКА, Ось що він сказав:

— До нас також надходять листи з описаними в об'єднанні ситуаціями. І нам дуже прикро, що ряд громадських організацій намагається захистити ту чи іншу групу людей, що претендують на одержання німецьких марок, що за уже створених республіканських та обласних організацій ратом почали виникати альтернативи з майже однаковими назвами.

Зрозуміло, ми не маємо права втручатися в їхню роботу, бо є відповідні законодавство, що регламентує права об'єднань громадян. Але поодинокі описані ситуації можуть шкодити справі оформлення документів на виплату компенсації саме тим, хто їх заслуговує. Часті зустрічання з такою ситуацією, що люди в цих організаціях викреслюють в списки, а в інші також не беруть.

За людина також між громадськими організаціями не знає, до кого пригукити. Суперечки між організаціями заважають їм працювати більш плідно для вирішення нагальних питань соціального захисту колишніх в'язнів концтаборів, борців антифашистського опору, малолітніх в'язнів.

З другого боку, нам також важко, бо ми в своїй роботі спрямовані на активізацію цих організацій, а не на те, щоб підготувати експертні документи.

— Як же бути? Чи можна заповнити подібним конфліктним ситуації?

— Я порадив би цим організаціям збиратися разом на свою конференцію і створити єдину організацію, яка буде представляти наших старовинців. Це дасть їм єдину організацію слід подвій авторитетних.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Р.С. В одному з найбільших номерів ми надрукуємо з приводу питань, що порушують читачі у своїх листах до редакції.

«Зоря» поки що без «пастиря»

НАЙВИЩИЙ злет хокею української футбольної команди стався 23 роки тому, коли вона першою з постійно діючих команд завоювала титул чемпіона СРСР, що дуже розікнала москвинських спортивних начальників. Як тільки хокеїсти не силували тоді на луганчаків і суперників підпитували, і арбітри теж...

Можливо, не витримає напруження заваданий Мерв, бо луганський футболіст дружина наділила пошука скочувати докуча, а згодом команду і зовсім замикажили.

На літописника, на жаль, «ривак» й до СРСР першодіє колишній керівник головної тренерів «Зорі» М.Д.С. Володимир Кобзарю запропонував скласти повноваження. Причому! Невеличкий виступ команди. Коли вона перебуває на 14 місці в турнірній таблиці, маючи 18 очок із 51 можливого.

Чи подобає про зміну настанови? Ні. На триваліший збір до Іспанії, який повинно завершитися, «Зоря» вийшла без головної тренерів. Його обов'язки тимчасово виконував Анатолій Миколайович Корпунков. Ось що він розповідає:

— В Іспанії команда зіграла досить непогано. У зустрічах з командами першого дивізіону здобула перемоги з рахунком 3:0 і 4:1.

Останнім часом у команді сталися кадрові зміни. Залишилися Аллошин, Аносов, Барібаєв, Шестов, Рабко-сний, які й грали у нас недовго. Замість їх в'їжджало в нашу команду підготувані приїздили вихованець тренера Володимира Малигіна, колишнього тренера «Зорі» Ігор Шибіков, Дмитро Денисенко, Роман Бортнік. Із «Філіппінського» приїздив Тимур Діагосаїшвілі, з Вітебська — Олег Чернішов, з Кременчука — Юрій Мандиш, з волинського «Ротора» поновилися Олександр Шутков.

Питань у нас досить скромні — поспостережати за підсумками чемпіонату зкритися в першій десятці.

Після для свет, як кажуть, немає. Але й для комплексу неповажливий ід мого. Нова команда, нове коло Іспанії головний тренер. Але хто? Анатолій Корпунков, як і раніше, буде процесом тренерів, а головний тренером очолює командою Анатолій Кусков. Той же був на цій посаді, той загинув...

Анатолій КОБЕЛЬНИКОВ, Луганськ.

ГРОМІС
Засновник — Верховна Рада України.
Видає — Президія Верховної Ради України.
252017, м. Київ-19.
ува: 1. Громишівський, 5.
Заступник
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПAVЛЕНКО.
Редактори: О. БІЛИК (заст. головної редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головної редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головної редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головної редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
• ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
• Рукописи не повертають.
• Друкування з читачем — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КІП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
• Редакція не несе відповідальності за надання авторів публікацій.
• За точність надання фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень.
(крім неділі й понеділка) українською і російською мовою.
Відень 60925.
Тираж 524741.

Комп'ютер друкує видавничий «Прес Україна».
252017, Київ-17, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100